

?Les llengües que no són necessàries desapareixeran

«El castellà ni és la primera llengua romànica posada per escrit, ni té la característica que la faça intrínsecament superior o més innovadora o més fàcil que la resta de llengües»

Plataforma per la Llengua va organitzar un seminari per analitzar les fal·làcies i les conseqüències dels supremacisme lingüístic castellà, que es tracta d'una estratègia d'Estat que té com a objectiu la substitució del català com a llengua parlada en els diferents àmbits de la societat. El títol era *?La substitució lingüística: l'obsessió dels supremacisme castellà?*

L'acte va ser presentat per Mireia Plana, vicepresidenta de Plataforma per la Llengua, fent palès que el conjunt d'idees del supremacisme castellà, ?...han anat sempre juntes amb les mesures de repressió, minorització i residualització del català...? i son ?...les que han justificat l'actuació catalanòfoba de les institucions de l'Estat i el redactat discriminatori de les seues lleis...? L'Estat Espanyol sempre ha donat al castellà uns drets superiors que a la resta de les llengües.

La ponència de Christiane Stallaert, hispanista i antropòloga, catedràtica d'Estudis Hispànics i Llatinoamericans de la Universitat d'Anvers, va obrir l'acte. Segons esta professora, ?...el casticisme és un concepte hispànic que cercava la identitat pura, depurada i essencial? que va representar, ?una identificació ètnica amb el cristianisme per oposició a l'Islam i al judaisme?. Continuà afirmant que, ?...L'Espanya inquisitorial va vincular el cristianisme identitari amb la llengua castellana que tenia per objectiu uniformitzar la societat...? i ?...va construir un imperi etnocràtic en el qual, per arribar a les posicions de poder, calia demostrar la netedat de la sang...? I d'esta manera de pensar ve l'expressió, ?hábleme en cristiano?.

La posterior intervenció de Juan Carlos Moreno Cabrera, lingüista i professor jubilat de la Universitat Autònoma de Madrid, va desmuntar els tòpics més utilitzats pel supremacisme castellà i va carregar contra el bilingüisme hegemònic, dient que: ?...el nacionalisme lingüístic espanyol no és exclusiu de les ideologies polítiques d'extrema dreta o persones o institucions estatals que van des de la prefectura fins als poders legislatiu, executiu i judicial. Moltes d'estes decisions estan determinades i dirigides pel nacionalisme, instal·lat també en la majoria dels mitjans de comunicació.

El castellà ni és la primera llengua romànica posada per escrit, ni en un punt va convertir-se en espanyol, ni té la característica que la faça intrínsecament superior o més innovadora o més fàcil que la resta de llengües pròpies de l'Estat, ni tampoc és més apta per funcionar com a llengua comú...?

El torn de la ponència de Francesc Bernat, professor del Departament de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona, va descriure que el procés del bilingüisme a les classes populars és un fenomen recent, ?... malgrat que des de la filologia espanyola s'ha estès la idea que els catalans sempre hem estat bilingües...? la manipulació històrica es construeix a partir de que el castellà es present a Catalunya des del segle XVI sense tenir en compte que només era coneguda per les elits que podien arribar en prou feines al 5% de la població.

En canvi han estat determinants l'ensenyament obligatori i el servei militar per homogenitzar-lo i no és fins el franquisme que culminà el procés, segons els resultats de la investigació realitzada juntament amb els professors Carles de Rosselló i Mireia Galindo, publicats al llibre, *El castellà i la Catalunya contemporània: història d'una bilingüització*.

Es va cloure l'acte amb la ponència de Ferran Suay, professor de la Universitat de València explicant que "...l'hàbit de canviar de llengua no és banal perquè significa deixar de fer necessària la llengua pròpia. I les llengües que no són necessàries desapareixeran...?. Els catalanoparlants cal que s'acostumin a mantenir el català i dotar-los de recursos perquè puguin reduir la incomoditat...?. Com més gran serà la massa crítica i col·lectiva dels defensors del català, forçarà els parlants de la llengua dominant a aprendre la llengua minoritzada...?

I acabo la crònica de l'acte celebrat per la Plataforma per la Llengua, citant un article aparegut a Catalunya Religió, "Separatistes i separadors", escrit per Lluís Serra Lausana, també lligat a les fal·làcies habituals contra la nostra llengua quan els separadors espanyol pretenen vendre'ns la nostra llengua com un producte de menor qualitat, i ens diuen que el valencià, el balear i el català són llengües diferents.

I vet aquí que als documents oficials estatals apareix el valencià com si fos una llengua distinta, que lliga perfectament amb l'afirmació del professor Moreno Cabrera, esmentat anteriorment, quan explica que el supremacisme lingüístic castellà es present a les institucions estatals des de la prefectura fins als poders legislatiu, executiu i judicial. La estratègia final té com objecte enredar la troca, estendre la confusió i dividir, encara que sigui emprant la mentida.

Anton Monner -Cronista de Gandesa-